

Svētīgi ir sirdsšķīstie

Elders L. Vitnijs Kleitons
no Septiņdesmito kvoruma

Lai Dievs svētī mūsu patiesos pūliņus būt šķīstiem savās sirdīs un prātos, lai tikumība nepārtraukti rotā mūsu domas.

Pirms vairākus gadiem kādā saulainā rītā mēs ar sievu, pastaigājoties pa pludmali, pamanījām vairākas zvejas laivas, kuras bija novietotas piekrastē. Kad mēs apstājāmies, lai apskatītu tās vērīgāk, es iemācījos ko tādu par makšķerēšanu, ko nekad neaizmirsīšu. Tā vietā, lai izmantotu āķus vai tīklus, vietējie makšķernieki izmantoja vienkāršas no stieplēm veidotus slazdus. Katras slazds bija kastes veidolā. Zvejnieki bija izgriezuši vertikālus atvērumus slazda katrā pusē, apmēram 20 centimetru garumā, pēc tam ieliecot izgrieztās stieples uz kastes iekšpusi, un izveidoja šauru spraugu, pa kuru zivs varētu iekļūt.

Jūs droši vien jau varat iedomāties, kā lamatas darbojās. Zvejnieki paņēma izveidotās lamatas jūrā un nolaida tās dibenā. Kad lamatām tuvojās vērā ņemama zivs, tā, sažot ēsmu, atrod šauro eju un peld tieši iekšā, viegli slīdot gar stieplēm. Kad ieslodzītā zivs mēģina peldēt ārā, tā atklāj, ka viena lieta bija peldēt iekšā slazdā gar sagrieztām stieplēm, bet pavisam cita lieta peldēt pret to asajiem galiem, lai tiktu ārā — zivs bija noķerta. Kad zvejnieki atgriezās, viņi izvilka slazdu no ūdens, un noķertā zivs drīz vien nokļuva uz vakariņu galda.

Vecajā Derībā ir līdzīgs stāsts par kādu, kurš nokļuva līdzīgā situācijā. Viņa vārds bija varenais ķēniņš Dāvids, un tas, kas notika ar viņu, ir viens no bēdīgākajiem stāstiem Svētajos Rakstos.

„Un, kad gads bija pagājis, ap to laiku, kad ķēniņi mēdz iziet, lai karotu, tad Dāvids sūtīja Joābu un viņam līdzī savus kalpus un visu Israēla karaspēku, un tie cīnījās pret Āmona zemi. Bet pats palika Jeruzalemē.

Un tad kādā vakarā notika, ka Dāvids piecēlās no savas guļasvietas un pastaigājās šurpu turpu pa ķēniņa nama jumtu, un viņš ieraudzīja no nama jumta zemāk lejā kādu sievu mazgājamies; šī sieva bija neparasti skaista izskata.” (2. Samuēla 11:1–2).

Dāvids noskaidroja, ka sievietes vārds bija Batseba. Viņas vīrs Ūrijs bija zaldāts un bija prom, cīnīdamies pret Amaniešiem kopā ar pārējo armiju; tur vajadzēja atrasties arī viņu ķēniņam Dāvidam. Dāvids lika Batsebu atvest pie viņa. Viņi pārkāpa šķīstības likumu, un viņa palika stāvoklī, kas satrauca Dāvidu, jo viņš baidījās, ka notikušais varētu nākt atklātībā. Cerēdams, ka spēs apslēpt grēku, Dāvids pavēlēja, lai Ūriju sūta atpakaļ uz Jeruzalemi. Kad Ūrijs atgriezās, viņš atteicās iet uz savām mājām apciemot Batsebu pirms došanās atkal prom. Pēcāk Dāvids sarunāja, lai Ūrijs tiktu karā nogalināts (skat. 2. Samuēla 11:3–17). Dāvida izdarītās izvēles nesa nāvi Ūrijam un ciešanas viņam pašam un Batsebai, un gala rezultātā arī visai valstij. Bībelē ir skaidri pateikts: „Šī lieta, ko Dāvids bija darījis, gan nepatika Tam Kungam” (2. Samuēla 11:3:27).

Vai jūs redzat, kā Dāvids iekļuva šajās lamatās? Viņš pastaigājās pa ķēniņa nama jumtu, un netālu kaimiņos viņš redzēja ko tādu, ko viņam nekad nevajadzēja redzēt. Tā bija

sātana izliktā ēsma. Ja Dāvids būtu šķīsts, pieticīgs un ar labu spriešanas spēju, tad nekad nebūtu turpinājis skatīties, bet gan būtu ātri novērsis skatienu, diemžēl viņš to neizdarīja. Tā vietā Dāvids ļāva savam prātam atgriezties pie aizliegtām fantāzijām, kuras vēlāk noveda pie rīcības, un viņa stāvoklis ātri pasliktinājās no slikta uz vēl sliktāku un tad uz fatālu. Dāvids bija iekļuvis slazdā, un viņam tā sekas bija mūžīgas.

Šodien ir izliktas garīgās lamatas, kuras sauc par pornogrāfiju, un daudzi, kuri ir pievilti ar tās provokatīvo vēsti, tiek iesprostoti nāvīgā slazdā. Kā ar jebkurām lamatām, tajās ir viegli iekļūt, bet grūti tikt ārā. Daži, mēģinot attaisnoties, saka, ka nejauša pornogrāfijas skatīšanās nespēj tos negatīvi ietekmēt. Viņi sākumā saka: „Tas nav nekas slikts,” vai: „Kuru tas uztrauc? Tas neko nemainīs,” vai: „Tikai intereses pēc.” Bet viņi kļūdās. Tas Kungs ir brīdinājis: „Un tas, kas uzlūko sievieti ar iekāri, aizliegs ticību, un tam nebūs Gara; un, ja viņš nenozēlos grēkus, viņš tiks padzīts” (M&D 42:23). Tieši tas notika ar Dāvidu — viņš paskatījās uz Batsebu, to iekāroja un pazaudēja Garu. Cik daudz citādāka gan būtu izvērtiesies Dāvida dzīve, ja viņš vienkārši būtu tūlītēji novērsis skatienu.

Pornogrāfijas vērotāji zaudē ne tikai Svēto Garu, bet arī perspektīvu un mēra izjūtu. Līdzīgi kā ķēniņš Dāvids viņi mēģina apslēpt savu grēku, aizmirstot, ka Dievam ir zināmi visu darbi (skat. 2. Nefija 27:27). Īstās sekas liek par sevi manīt tad, kad sāk zust pašcieņa, sarūk draudzības saites, laulība kļūst nestabila un tiek iesaistīti nevainīgi upuri. Atskārستot to, ka tas, ko viņi līdz šim ir skatījuši, vairs viņus neapmierina, tie meklē daudz ekstrēmākus materiālus. Tie pakāpeniski kļūst atkarīgi, pat ja paši to neapzinās vai to noliedz, un līdzīgi kā ar Dāvidu, morāles standartiem pazeminoties, arī viņu uzvedība pasliktinās.

Visā pasaulē ir vērojama liela degradācija; plašsaziņas līdzekļi kļūst aizvien piesātinātāki ar neķītrību, tāpat arī dažādi izklaides veidi, reklāmas un arī internets. Mums nevajadzētu spriest, un tas ir ļoti riskanti, par to, kas ir labs, vai pat par to, kas ir bīstams, pēc tā, cik attiecīgā lieta ir guvusi popularitāti pasaules acīs. Iespējams, ka varbūt kāda ļoti lielu popularitāti guvusi filma vai televīzijas šovs tiek daudz skatīts un apbrīnots, bet tanī pat laikā demonstrē pornogrāfiskus skatus. Ja filmā kaut kas nav pārāk slikts, tad tas automātiski nozīmē, ka tas arī nav nekas pārāk labs. Tādējādi, ja citi skatās filmas vai iet interneta saitās, kuri nav piedienīgi, mūsu rīcību tas nekādā ziņā neattaisno. Priesterības nesēju dzīvei ir jāpielīdzinās Pestītājam un Viņa Baznīcas standartiem, nevis jāpielāgojas pasaules uzskatiem.

Pestītājs ir mācījis: „Svētīgi ir sirdsšķīstie, jo tie redzēs Dievu” (3. Nefijs 12:8). Evaņģēlija solījumi ir pacilājoši, cildeni un pat paaugstinoši. Šie solījumi ir derības daļa, kuru esam noslēguši, kas svētī visus, kuri dzīvo šķīstu un morāli tīru dzīvi. Kad dzīvojam taisnīgu dzīvi un cenšamies šķīstīt savas sirdis, mēs tuvojamies Dievam un Svētajam Garam. Mūsu sirds stāvoklis nosaka to, cik daudz dievišķības mēs saredzam tagad pasaulē, un kvalificē mūs saņemt un pieredzēt solījuma izpildes daļu, kad šķīstie "redzēs Dievu". Mums ir jātiecas uz šķīstību. Apustulis Jānis rakstīja:

„Mīļie, tagad mēs esam Dieva bērni, un vēl nav atklājies, kas mēs būsim. Mēs zinām, ka, kad tas atklāsies, mēs būsim Viņam līdzīgi, jo mēs redzēsīm Viņu, kāds Viņš ir.

Katrs, kam ir šī cerība uz Viņu, šķīsta sevi pašu, kā Viņš ir šķīsts” (1. Jāņa 3:2–3).

Ja jūs jau esat iekļuvuši pornogrāfijas valgos, tad tagad ir laiks ar Pestītāja palīdzību atbrīvot sevi no tā. Būs nepieciešama Pestītāja palīdzība, lai tiktu ar to galā. Jūsu pilnīga atveseļošanās būs atkarīga no pilnīgas grēku nožēlošanas. Nekavējoties ejiet pie draudzes prezidenta. Prasiet pēc viņa padoma. Viņš palīdzēs jums sastādīt grēku nožēlošanas plānu, kas atjaunos jūsos pašcieņu un aicinās Gara klātbūtni atpakaļ jūsu dzīvē. Tā Kunga Izpiršanas dziedinošais spēks palīdz tikt galā ar visu, arī ar šo. Ja jūs vērsīsieties pie Pestītāja ar visu savu sirdi un sekosiet draudzes prezidenta norādījumiem, jūs saņemsit nepieciešamo dziedinājumu. Pestītājs palīdzēs jums atrast spēku, lai pārvarētu kārdinājumus, un dos spēku, lai izskaustu atkarību, kā Moronijš ir mācījis:

„Nāciet pie Kristus un turieties pie katras labas dāvanas, un nepieskarieties nedz ļaunai dāvanai, nedz nešķīstai lietai. . . .

Jā, nāciet pie Kristus un topiet pilnveidoti Viņā, un noraidiet jebkādu bezdievību; un, ja jūs noraidīsiet jebkādu bezdievību un mīlēsiet Dievu ar visu savu spēku, prātu un sirdi, tad Viņa labvēlība ir pietiekama jums, lai ar Viņa labvēlību jūs varētu būt pilnīgi Kristū” (Moronija 10:30, 32).

Lai Dievs svētī mūsu patiesos pūliņus būt šķīstiem savās sirdīs un prātos, lai tikumība nepārtraukti rotā mūsu domas (skat. M&D 121:45). Es liecinu par dziedinošo Pestītāja mīlestību un Viņa Izpiršanas attīrošo spēku. Jēzus Kristus Vārdā, āmen.